

det var en Mangel paa Arbejdskraft i en Grad som vistnok neppe nogen Sinde tidligere, og hvor der derfor var Mulighed for, at det i nogen Maade kunde have positiv Betydning, om man havde taget Hensyn til den Villighed, der var til Forhandling og hos Regeringen til at være Mellemled mellem de forhandlende Parter.

Der fulgte ganske vist ikke noget direkte efter. Der kom en Artikel i „Social-Demokraten“, som jeg i de Dage tilføjede megen Betydning. Den udtalte en Anerkendelse af den Maade, hvorpaa Deputationen havde formet sin Henvendelse, og at der ogsaa indenfor dens Kreds var Planer og Forslag oppe, der vilde fremme Sagen. Men der kom ikke nogen Henvendelse fra den Side til Konseilspræsidenten, saaledes at der ikke blev Lejlighed til at paabegynde det Arbejde, som vi i al Ærlighed havde ment skulde kunne fremmes.

Nu har den ærede Ordfører her i Dag udtalt sin personlige Villighed til at være medvirkende til at skabe en saadan Forbindelse mellem Landbruget og de arbejdsløse i Købstæderne, vel sagtens specielt i København. Jeg har ikke nogen Sinde tænkt mig, at det vilde være noget overordentligt Antal arbejdsløse, der vilde kunne finde Sysselsættelse ved Landbruget som et passende Arbejde for dem, og som Landbruget paa den anden Side mente at kunne have Nytte af, men vi mente dog, at de fandtes i et saadant Antal, at det kunde have en praktisk Betydning at faa en saadan Forbindelse tilvejebragt. Den ærede Ordfører har udtalt sin personlige Villighed til at medarbejde i denne Henseende. Det er der mig bekendt ikke før nogen, der har udtalt. Dette, at en lignende Udtalelse har staaet i Bladene, uden at nogen har meldt sig, betyder jo ikke det samme. Naar nu tillige Indenrigsministeren har udtalt sin Villighed til at medvirke, vilde der dog maaske være Haab om, at der kunde ske noget positivt ad den Vej.

Men der er en Ting ved det, som den ærede Ordfører udtalte, som jeg gerne vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, og det er dette, at man fra Socialdemokratiets Ordfører herinde ved en saa officiel og betydelig Lejlighed som denne gør opmærksom paa, at det vilde være heldigt, om Arbejdskraft kunde sendes ud og faa Sysselsættelse paa Landet. Det er et alvorligt Udsagn om, at Strømmen fra Landet til Byerne er en Misforstaaelse, at vi meget snarere trænge til at faa den vendt den anden Vej. Hvis alle disse Drøftelser ved saa mange forskellige Lej-

ligheder kunde bidrage noget i den Retning, tror jeg, det vilde være til Lykke for mange af de Mennesker, der med skønne Drømme rejste til Hovedstaden, hvor den nøgne Virkelighed imidlertid oplyser dem om, at det, de ere rejste ind til, er Nød af et saadant Omfang, som de slet ikke kende paa Landet. Dette, at faa understreget ved en Lejlighed som denne, at man meget snarere burde vende Strømmen, mener jeg, er en Advarsel til mange ude paa Landet, som jeg temmelig sikkert tror vil gøre sin Nytte og som vil blive paaagtet af dem i Fremtiden.

Jeg vilde altsaa sætte overordentlig Pris paa, om man fra Arbejdernes Side i København vil gøre noget virkeligt for at komme i Forbindelse med de Egne, som maatte tilbyde sig. Der er fra den ærede Ordførers, maaske fra andre Sider, talt noget om, hvorledes dette skulde kunne lade sig gøre. Jeg skal tillade mig at oplyse om, at det have vi ingenlunde glemt at tænke over, men vi ere ogsaa klare over, hvilke Vanskeligheder der er derved. Hvis ærede Medlemmer ville tage den Beretning, der har været omdelt paa vore Pladser om det kommunale Arbejdsanvisningskontors Virksomhed i 1907, ville De deraf se de Erfaringer, man har gjort i saa Henseende, og jeg glædede mig, da jeg læste denne Beretning, over, at vi ikke havde været sangvinske nok til at tro, at vi kunde gøre et Arbejde i den Henseende, som havde Betydning ud over det, vi havde paataget os, nemlig at yde mere direkte Anvisning paa Arbejde til arbejdssøgende eller anvise saadant Arbejde. Hvis De ville studere det Værk, ville De se, at det er en overmaade vanskelig Opgave, og det havde vi netop tænkt os, vi havde ikke ment, at vi kunde praktisere vor Tanke saa hurtigt, som de 11,000 arbejdsløse i København i Maj Maaned mente at have Brug for. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at der gennem Arbejdsanvisningskontoret er langt bedre Udveje til at skaffe Arbejde end gennem det hidtidige Fæstevæsen. Dette hidtidige Fæstevæsen er ingenlunde saa godt, som det burde og kunde være blevet gennem Tidens Udvikling. Gennem Arbejdsanvisningskontoret kan man — maa jeg for Kortheds Skyld stadig henvise til Beretningen — bistaa begge Parter i at faa Sagen løst paa tilfredsstillende Maade. Vi have i sin Tid gjort en kort Hentydning til, hvorledes vi tænkte os dette Spørgsmaal ordnet paa en for begge Parter tilfredsstillende Maade. Det glædede mig, at